

1. Un spirit incisiv, înclinat spre parodierea unei lumi aberante, a fost:
a. Petronius
b. Cicero
c. Titus Livius
d. Sallustius
2. Trăirea dionisiacă, frenetică, pasională, se opune seninătății zeului luminii, numit:
a. Neptunus
b. Iuppiter
c. Apollo
d. Mars
3. Ovidius este conștient că actul creației conferă nemurire. De aceea a ales versul ca formă de exprimare. În ... *morte carent* („Poeziile sunt lipsite de moarte”) lipsește:
a. *interitus*
b. *carmina*
c. *cantica*
d. *exitium*
4. *De facto* a fost împărat, *de iure*, *princeps senatus*:
a. Seneca
b. Augustus
c. Petronius
d. Marius
5. Conflictele dintre optimați și populari s-au transformat în adevărate războaie civile, precum cel dintre:
a. Iugurtha și Metellus
b. Caesar și Pompeius
c. Caius și Tiberius Gracchus
d. Scipio și Hannibal
6. În mitologia greco-romană figurile feminine stihiale, care aduceau moartea prin cântecul lor magic, erau:
a. Gorgonele
b. Hydrele
c. Harpiile
d. Sirenele
7. În versul *Sublimi feriam sidera vertice*, Horatius sugerează că actul creației:
a. eludează
b. deziluzionează
c. încătușează
d. înnobilează
8. Priapus este zeul protector al personajelor petroniene. Acest fapt indică opțiunea autorului pentru:
a. comic, chiar grotesc
b. dramatic, chiar tragic
c. candoare, puritate
d. integritate morală
9. Sfârșitul regalității este marcat de revolta condusă de L. Iunius Brutus, al cărui nume este asociat cu:
a. *res adversae*
b. *res secundae*
c. *res publica*
d. *res privata*
10. Frazele emfaticе, patosul în exces, vehemența în rostire și gesturi sunt caracteristice curentului retoric numit:
a. atticism
b. asianism
c. pletorism
d. rodianism